

de Beslutninger, som er vedtaget af de paagældende Organisationer, og hvis han vover at hævde sin personlige Indsats, bliver han forfulgt med de Midler, Organisationerne raader over, baade økonomisk og personligt. Det skulde derfor glæde mig, om man kunde faa det foreliggende Lovforslag gennemført og derved hindre, at slikt kan ske ogsaa i Fremtiden.

Det er sagt, at vi har grundlovsmaessig Ret til at staa i Foreninger, men vi bør ogsaa have Ret til at staa udenfor Foreninger, og Forholdet er i Virkeligheden det, at mange, baade indenfor Arbejdernes og indenfor Arbejdsgivernes Rækker, er hindret i at staa udenfor deres faglige Foreninger, bliver tvunget til at indtræde i disse Foreninger; hvis de nægter dette — selv om de ellers er fuldt loyale paa alle Omraader overfor Faget —, saa boykoter man dem og hindrer dem paa forskellig Maade i at udføre deres Erhverv, søger at ramme dem økonomisk i deres Virksomhed. Og i saa Henseende stiller Forholdet sig vel ens for Arbejdernes og for Arbejdsgivernes Organisationer.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vilde ligesom sætte et Skel mellem Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og den højtærede Handelsminister med Hensyn til deres Opfattelse af Organisationernes Ret. Jeg tror ikke, der er nogen saadan Forskel paa de to Herrers Opfattelse af Organisationernes Ret, deres Ret til at være og til at leve deres Liv i vort Samfund. Men det bør være en frivillig Sag, om man vil staa i disse Organisationer eller ej. Og det er den store Forskel mellem Fagforeningernes og Landbrugets Organisationer, at indenfor Landbruget er det en frivillig Sag, om man vil træde ind i Organisationen eller ej, medens Fagforeningerne anvender Tvang for at faa alle Arbejdere, i hvert Fald dem, der arbejder paa Pladser, hvor der er beskæftiget flere Arbejdere, til at gaa ind i Organisationerne.

Man har en Mængde Eksempler paa, at der er begaaet Overgreb paa Overgreb i saa Henseende. Der er allerede nævnt forskellige Eksempler, og der er allerede nævnt, at den store „Social-Demokraten“ havde en Artikel om den Blokade, der fandt Sted overfor Budcentralen „Alfa“. Det blev gjort gældende, at det var ikke „Social-Demokraten“'s ansvarshavende Redaktør, der havde Ansvaret for dette Stykke, det var den faglige Afdeling, og det maa jo saa blive det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, som maa tage Ansvaret.

Det kan nu være lige meget, hvem der har Ansvaret for det, men givet er det, at her anvendte man meget kraftige Udtryk overfor Budcentralen „Alfa“. Hvad havde denne Budcentral da gjort? Den havde ligesom andre Budcentraler sine Bude organiseret i en særlig Forening, men Kontor- og Forretningsbudenes Organisation krævede, at de skulde gaa ind i denne Organisation, de maatte ikke staa i deres egen Organisation, men skulde gaa ind i den store Hovedorganisation, og da de ikke vilde det, blokerede man dem og søgte at genere dem. Her kan jeg henvise til 2den Side i „Social-Demokraten“ for den 12. August 1926, hvor man stemplede disse Folk som Strejkebrydere, stemplede dem, blot fordi de vilde have Lov at staa i deres egen Forening, og de hævdede endda, at de havde lige saa gode og bedre Lønvilkaar, end man havde under Kontor- og Forretningsbudenes Organisation.

Det var et Overgreb, og den Slags kan man finde mange af. Jeg vil gerne, ogsaa i Forbindelse med Lovforslagets § 3, gøre opmærksom paa, hvorledes man i den store „Social-Demokraten“ for 3. April 1925 er ude efter en tidligere Smed, som nu er Kusk, og som ikke har villet gaa ind i Fagorganisationen. Man skriver dér: „Smedens Bopæl er Aleksandravej. Vi gaar ud fra, at enhver organiseret Arbejder behandler . . . Smeden efter Fortjeneste.“ Han ønskede altsaa at staa udenfor sin Fagorganisation; det var hans Brøde. Jeg kan nævne endnu et Tilfælde. Det er ogsaa en Arbejdsmand, der har optraadt som Kusk, men har ønsket at staa udenfor Fagorganisationen, og man skriver i „Social-Demokraten“: „Nu forbavser det sikkert ingen, da hans Gerninger nu lægger hans sorte Sjæl frem i Dagslyset. Klassebevidste Arbejdere vil sikkert vide at behandle den Art af Samfundslus efter Fortjeneste.“

Man kan saaledes tage Eksempel efter Eksempel og vise, hvorledes der begaaes Overgreb imod Folk, som ikke har forbrudt sig med andet, end at de har ønsket at være frie Folk og staa udenfor deres Organisation, og det bør dog være en frivillig Sag, om man vil staa i en Forening eller ikke. Og her har da vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, gjort opmærksom paa, hvilke Farer det kunde medføre, hvis man ogsaa vilde udstrække Organisationsvældet til at ramme Landbruget. Thi Landbruget er meget mere saarbart end noget andet Erhverv i vort Land, fordi Landbruget arbejder med